

גיליון חג

דברי הכפר

ALWAYS LOOK ON THE

BRIGHT SIDE OF LIFE

פרי יצירתן של בנות אילנה ורפי פרנק; שקד, ענבל, ירדן, ועדי.

כתב יד על בד, שמצאתי בוקר אחד, תלוי במרכז הקיבוץ,
על פני תחנת האוטובוס מקיר לקיר. וחשבתי לי" אשרינו.

גיליון מס' 2614 ט"ז בניסן תש"פ * 10 באפריל 2020

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

לכול החברים והתושבים בכפר הנשיא, חג שמח!

בחודש הקרוב חוגגים את חג הפסח, הרמדאן, וחג הפסחא, כולנו בעולם באותה סירה.

פסח מגיע אלינו בתקופה לא פשוטה, ובכול זאת, חייבים להרים ראש לברך ולשמח.

כמו כולנו, גם אני מקווה שנצא מזה בשלום. קודם בריאות! ורק אחר כך כלכלה, למרות שכמו שאלו כתב, אנחנו עסוקים בימים אלה עם המנהלים וועד ההנהלה, גם באיתור עסקים ויזמויות נוספות, ודווקא בעת הקשה הזאת, כי אנחנו מבינים שחייבים להתקדם...

השנה בפסח מתחלפים המפגשים המשפחתיים הרחבים, לפורומים מצומצמים עד כדי אדם בודד, או זוג, או משפחה גרעינית, הנמצאת באותה הדירה. זה קשה, לא נתפס, לא הגיוני, ובכול זאת מחויב המציאות, כי אמרנו שהבריאות קודמת לכול. הבידוד שנכפה עלינו הוא בניגוד מוחלט לאופי ולטבע האנושי, לכן זה קשה. התקווה של כולנו שהסגר יפתח בקרוב ואחרי החג הארוך, נגיע לרגיעה ולתחילת חזרה הדרגתית לשפיות רגילה, ושוב כמו בעבר נצא לחירות!

אנחנו חזקים! יש לנו כאן בכפר הנשיא חברה נהדרת, קהילה מדהימה, מתנדבים רבים שמסייעים בכול תחום. ישנם צוותים פעילים, צוות צח"י ברשות דוד אלמן שפועל יום יום, צוות רווחה ברשות אירנה זפרני שדואג לבודדים, למבודדים, ולמבוגרים, צוות לחינוך ברשות איילת מרום על כול תחומיו, לסייע להורים ולילדים, צוות גידול דמוגרפי ברשות דליה זלצברג, לקדם נקלטים לחברות. וכמובן הצוות הניהולי ברשות אלי בן עמי, גל סער, ניצן רימר, תמיר שפרונג, ריטה ראובנוב, וועד הנהלה, ועוד בעלי תפקידים ומנהלי ענפים ששמים לא מוזכר (איתכם הסליחה). מזכור שאנחנו כאן להתמודד עם המצב ביחד, למנוע בדידות, ומי שרק צריך נשמח לשוחח איתו בטלפון (כי להיפגש אסור), גם זה מעביר זמן ומפיג בדידות.

אני יודע שישנם לא מעט בקשות לחברות! כן, רוצים לחיות כאן, כי רק במשבר רואים את האמת, כמה הקהילה שלנו מיוחדת, חזקה, יכולה לעזור, ולפרגן.

צריך להסתכל על חצי הכוס המלאה, אנחנו לא עשירים, רוב הפעילות שלנו היא חקלאות, כך שהפגיעה הכלכלית בינתיים כמעט לא קיימת. אבל אנחנו יודעים שיש כאלה שהם עצמאים והעסק שלהם נפגע, או עובדים בחוץ שיוצאים לחל"ת או לחופשה ארוכה, ולהם זה בהחלט לא פשוט.

כאן המקום להזכיר שלחברים יש רשת בטחון, יש למי לפנות, ובמידת הצורך נעזור.
אם הבעיה הכלכלית מציקה וקשה, אל תהססו לפנות לגל, הנושא ייבדק ויטופל
בחשאיות ובשקט הראוי למצבים כאלה.

מרכז הכובד שלנו אמנם עבר למניעת הידבקות בקורונה, וחשיבה על היום שאחרי,
האם נמשיך לשמור מרחק? לדבר בזום? לא לצאת לטיולים? לא לצאת לחו"ל?
החיים יהיו יותר משעממים? לא בהכרח, נלמד לחיות עם הכול. גם לטייל וגם
לשמור על עצמנו, ובעיקר על מצב הרוח.

ואיך יראה לצערי ערב החג?

יושבים לחוד או 2 ביחד, ואוכלים בבדידות את המצה, כמובן שגם קוראים בשעמום
בהגדה,

מדברים עם המשפחה ב"מנשמע" בנייד, או ב"זום" במחשב, ומאחלים בריאות
לכולם.

האפיקומן הופך לפוקימון... וכמו תמיד, נשאל קושיות ונחכה לנס ולמשיח שיבוא עם
תשובות.

אני מצרף קטע כזה...

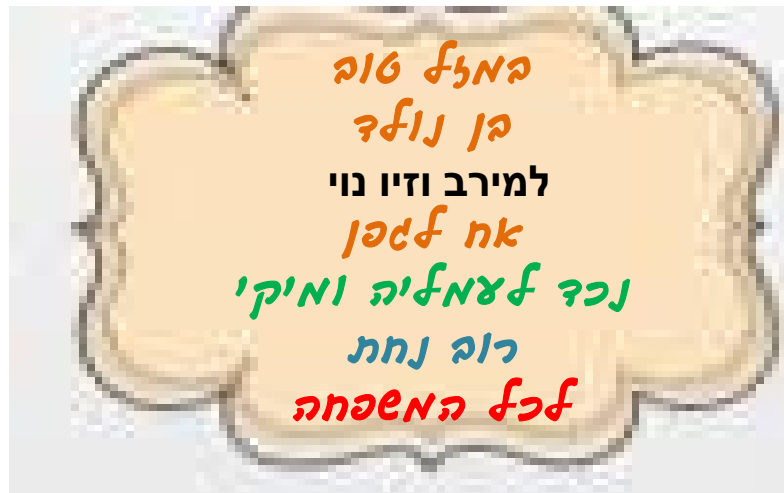
קטע של לאה נאור:

לפני שנים	שנה שלמה	בליל הסדר
עוד הייתי קטן	חיכיתי לראות	יקרה לי נס
נרדמתי לרגע	אם הוא באמת	אפתח את הדלת
לפני הזמן	כמו בתמונות	והוא יכנס
אך בפסח הזה	עם זקן לבן	אמלא את הכוס
יקרה לי הנס	ואזור של זהב	את כוס זהבו
אפתח את הדלת	ואור שמאיר	ולא אירדם
והוא יכנס	מסביב לפניו	לפני שיבוא
אליהו הנביא, ומה הוא יביא? חיסון לקורונה !!		

חג שמח לכולם!

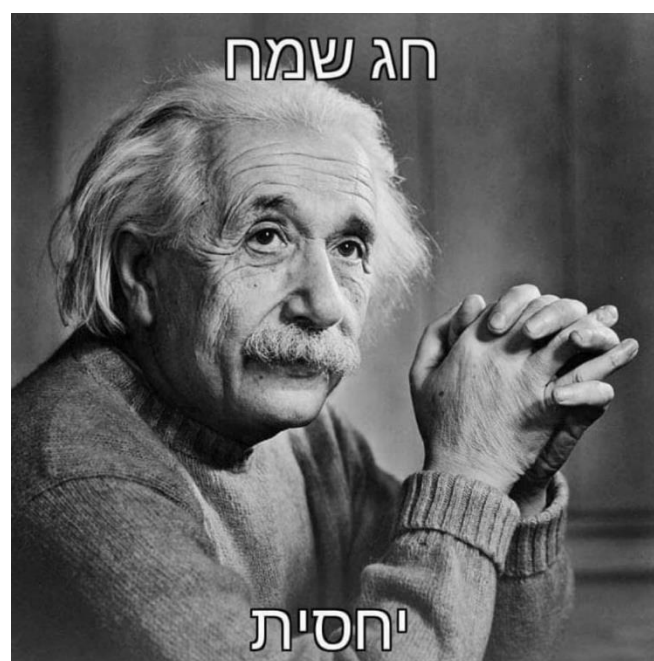
יוסי כץ

שיח האונים

איינשטיין לצירלי ציפלין: מה שאני הכי מעריך ביכולת שלך,
זו האוניברסליות שלך.
אתה לא אומר מילה,
וכל העולם מבין אותך"
ציפלין מגונה לאיינשטיין: "זה נכון, אבל התהילה העולמית שלך
הרבה יותר גדולה משלי.
כל העולם מעריך אותך
מבלי להבין מילה ממה שאתה אומר".

מה קורה במערכת הבריאות שלנו?/דורית ר.

מערכת הבריאות שלנו, כן. שלנו האישית. שלנו בקיבוץ. לא בגלל הקורונה. ללא קשר לפוליטיקה. בלי להאשים מישהו או לטעון כנגד.

איך זה קרה שבתוך חודש אחד כל מערכת הבריאות התחלפה? מהרופא שידענו כבר מספר חודשים, שהוא בדרך לסיים, ועד האחות הראשית בת הקיבוץ - יפעת וויסבקר - ולבסוף יעל שנמצאת איתנו בשנים האחרונות. נכון - דורית צחור עדיין במערכת - תודה לאל - אבל היא לא אחות ולא רופא!! אין לי ספק שמנהלת הבריאות והרווחה שגם היא חדשה יחסית בתפקיד מנסה לעשות את המקסימום לטובת כלל האוכלוסיה!

אני לפחות מרגישה שמה שהיה במערכת השיקולים לא היה נכון. ואולי - לא היו שיקולים.. אולי נגררו למצב בלי שהצליחו לעצור את העגלה מהידרדרות. קצת כמו הקורונה ..

אני חשה שהשאירו חברה גדולה מגוונת, חלקה מבוגרת - בלי אף אחד שבאמת מכיר את אופי המקום והאנשים. זה מאד מתסכל - אותי כצרכנית בריאות.. אני מרגישה שנעשה לנו עוול כחברה וכפרטים. בטוח לא בכוונה. אבל במבחן התוצאה - יצאנו נפסדים.

אני שוב - לא נכנסת למערכת השיקולים ויחד עם זה אישית חושבת שהיו חייבים להשאיר את יפעת במרפאה. בכל מחיר. היא מכירה הכי טוב את האנשים את המרפאה, את המערכת הקיבוצית. היא תמיד מוכנה להקשיב ולעזור. הרבה מעבר לשעות העבודה. היא אחות מעולה. יש לה הרבה ניסיון ואולי לא פחות חשוב לחברה רב גילאית כמו שלנו - היא אחות זמינה 24/7 שיודעת היכן גר כל אחד ומה הצרכים הבריאותיים שלו.

נכון - ימים וזמנים קשים עוברים על כל מערכת הבריאות העולמית. אי אפשר להתחמק מהמשבר ואין ממש לאן לברוח אפילו אם רוצים. נדרשת כמובן אחריות אישית של כל אחד ואחד לגבי עצמו ולגבי הקהילה שבה הוא חי. הדבר מקבל משמעות יתרה לחיינו כאן כקהילה/משפחה אחת מורחבת.

ולכן שוב- עצוב מאד שדווקא בימים ובתקופה כזו המצב במרפאה שלנו הוא כזה שלא זכורה לי מאז ומעולם. בקהילה רב גילית כמו שלנו מרפאה היא הלב הפועם של הקהילה.

העובדה שהגיע צוות חדש/צעיר וחסר ניסיון יחסית שאינו מכיר אף אחד מהחברים, לא את אופי החיים וההתנהלות בקהילה כמו שלנו - מעורר אצלי דאגה רבה.

אני בטוחה שאירנה והנהלה רוצים לעשות הכל לטובת הציבור אבל בכל זאת יש מקום לדעתי לדיון ציבורי רחב וחשיבה נוספת כדי להגיע למצב הכי טוב עבורנו.

מקווה שמישהו ירים את הכפפה.

ולסיום שאפו גדול וברכות לצוות צ.ח.י שעושה עבודה נפלאה בכל תחומי החיים העכשוויים שלנו בקיבוץ להדס וויסבקר שבהחלט מרים את הנוער לעשייה מבורכת ולכל מי שלוקח אחריות אישית ודואג לעצמו למשפחתו ולסביבתו.

בברכה

דורית נמנוב רוזנקרנץ

תגובה / גל סער - מנהל קהילה

הרופא סיים את תפקידו כמתוכנן, בא רופא מחליף במקומו זה לא בדינו – זה טיפול של קופ"ח, וזה משהוא שהיה ידוע כבר זמן מה.

האחות יעל החליטה לעזוב כבר בינואר, וסיבותיה עימה הודיעה לנו על זה באופן מסודר וקופ"ח נערכו לגייס עבורנו מחליפה. בוצע לפי הקצת והנהלים של קופ"ח ויש אחות מחליפה ליעל.

יפעת גם היא החליטה לעזוב, וסיבותיה עימה זו הייתה החלטה שלה, ואנחנו כיבדנו את החלטה ופנינו לקופ"ח למצוא מחליפה.

גם כאן קופ"ח עשו את הפעולות בדרכם, וגייסו לנו מחליפה לפי הצרכים והיכולות שלהם.

אלו הדברים באופן הכי פורמאלי שאפשר להעלות על הדף כדי להבהיר את המצב אליו נקלענו.

ועוד מילה אישית –

אירנה נכנסה לתפקיד ניהול הבריאות והרווחה ברוח מאוד נכונה וטובה ואני חושב שהיא עושה עבודה מצויינת.

חשוב להבין שמערכת הבריאות והרווחה היא מערכת מאוד מורכבת שיש בה גם הלקוחות (אתם כולכם) וגם הצוות המאוד ותיק ומסור.

לתוך זה חשוב להכניס גם את השינויים שהמערכת הזו נדרשת לעבור
בגלל השינויים שהקיבוץ עבר ועוד עובר לאורך השנים – הן במישור התקציבי
והן במישור האירגוני.

יש קושי אמיתי לשמר את אותם השירותים אליהם הורגלנו בימי הקיבוץ
השיתופי

לתוך מצב של קיבוץ מתחדש, על מגבלות ההפרטה והתקציב.
לפעמים המעבר הזה יוצר משברים שניתן לגשר עליהם,
ולעיתים – לצערי – אין אפשרות לגשר על המשברים,
וזה גורם למי מהצוות להחליט שכך לא מתאים לו ולעזוב.

המערכת הניהולית שלנו צריכה להתמודד עם כל משבר כזה ולמצוא לו
פתרונות
שכנראה אינם בדיוק משמרים את מה שהיה, אבל הם פתרונות בהחלט טובים
ונכונים.
כמובן שפתרונות חדשים דורשים מכולם ללמוד אותם ולהתרגל אליהם
ואני מאמין שזה השלב בו אנו נמצאים היום.

יש רופא, יש שתי אחיות שנותנות תשובה לצרכים המקומיים
יש אפשרויות של לחצני מצוקה, של שכונה תומכת, של שר"פ
ושל קופ"ח שגם היא נותנת פתרונות מחוץ לשעות הפעילות – אם טלפוניים,
ואם של עזרה ראשונה.
וכמובן יש רכזת רווחה ובריאות שיכולה לעזור בחיבור בין הפתרונות הקיימים
בשטח לבין החברים.

מאמין שעם קצת אורך רוח, סבלנות, סובלנות ופתיחות, ניתן ללמוד ולהבין את
המצב החדש
ולגלות שהוא מספק פתרונות טובים, גם עם הם אחרים ממה שהיו עד כה.

מאחל לך ולכולם – בריאות שלמה וכמובן – חג שמח.

בברכה גל

תגובה לתגובה...

אחרי שקיבלתי את התשובה מגל - ברור לי שאנחנו משדרים ב-2 קווים מקבילים שכנראה לא יפגשו.

אני מבינה היטב את השינויים שעוברים עלינו כקיבוץ וכחברה. כמו גם את המצב הכלכלי. אני גם רוצה להאמין שמקבלי ההחלטות עושים את הכי טוב שהם יודעים במצב הנוכחי.

אני מדברת על הצד הערכי, החברתי, המוסרי, ובעיקר הבריאותי, של הקהילה שלנו. שהיא קהילה רב גילית שבה אחוז נכבד של חברים בשנות ה-80 וה-90 לחייהם. איזה סגנון של מערכת בריאות אנחנו רוצים - אנחנו כחברה קיבוצית!

מי ידבר בשם ובשביל החברים? אם נגזר עלינו לדאוג כל אחד לנפשו - במה אנחנו שונים מכל קבוצת אנשים אחרת בחצור ראש פינה או טובא?

על כל אלה לא ממש קיבלתי תשובה,

דורית נמנוב רוזנקרנץ

מתוך השיר "בגלל הרוח" - שלומי שבת.

"יהיה מה שיהיה, אני עוד אשנה.
אני אגשים את חלומי.
נושאי בשורה רעה, מכות או עוד גזירה,
לא ישנו את מהותי."

מילים: מיכאל לרית

Community Emergency Team - CET

צוות חוסן ישובי - צח"י

When everything else fails... put the kettle on!!!

מכתב לקהילת כפר הנשיא המורחבת - (לתאריך: 7/4/2020 לפני הסדר)

מאת דוד אלמן - יו"ר צח"י כפר הנשיא, חבר משק ו... BBM

כן, עוד שבוע עבר ואנחנו לא בטוחים לאיזה כוון פנינו. חשבתי שיהיה נכון לשמור על קשר שבועי עם קהילת כפר הנשיא רבתי, כלומר בנים ועוד, החיים מחוץ לקיבוץ.

מחשבות רבות רצות בימים אלה. מצד אחד יש להקפיד ככל האפשר על בריאות הציבור. מצד שני יש בהחלט לקחת בחשבון רגשות אנושיים במיוחד בימים אלה.

בשבוע שעבר כתבתי מכתב די קשה בנושא ביקור בנים. זה בהחלט הסתובב אצלי ימים ולילות. ואליבא ד'בנים מבקרים: אני עורך סיורים בכפר מדי יום ואני חייב לומר שיש שיפור אמיתי בגישה של אלו החיים כאן, להתנהלות על פי הנחיות משרד הבריאות. נכון, יש עדיין פה ושם, אבל סך הכל המצב בהחלט השתפר, ועל כך אני רוצה לומר תודה לכל אלה שמבינים, מסתגלים ובהתנהגותם תומכים בבריאות הקהילה ובינינו, אלה הם הרוב! - המון תודה. זה קשה ובהחלט לא מובן מאליו!! תבורכו. וכאן בקשה לאלה שנתקלים בהתקהלויות וכדומה... באו נהיה תחליטיים. דברו איתי או מישהו מהצוות, עם פרטים ושמות שאפשר לעבוד איתם. אנא - אל תשליחו הודעות באוויר! כידוע, אנחנו איננו כח אכיפה אך בהחלט יכולים לדבר עם אנשים, להקשיב, ולהסביר.

ולנושא אחר... צח"י אמון גם על "חוסן" ולא רק על "חירום" דברתי עם מספר בנים כולל אלה החיים מחוץ לקיבוץ, והמסר שקבלתי הוא הרצון החזק, דווקא בימים אלה, לשמור על הקשר והזכרונות.

החלטתי שהחוסן שלנו חשוב לא פחות מהבריאות וכצעד ראשון הקמתי אתר אינטרנט שבו יועלה כל דבר שיכול לתרום להרגשה הטובה. שמו בישראל "אתר חוסן לתקופת הקורונה"

ראשית, העליתי את הסרט של חגיגות ה-60 (יולי 2008) בו ישנם רגעים נוסטלגיים והופעתם של רבים שכבר אינם בינינו (פיזית). - והמשך יבוא כמובן...

אתר חוסן לתקופת הקורונה

<https://khbbm1.wixsite.com/khcet>

האתר מותאם לטלפון סלולארי היות ובימינו רוב הגולשים, עושים זאת בטלפון.

כמובן שהאתר מותאם גם למחשב שולחני רגיל.

הוספתי כאן את ה QRcode שהחליף את הברקוד הידוע, זאת כדי להקל על הגישה לאתר.

הנכם מוזמנים להכנס, להתרשם, להזכר וגם ולהגיב כדי שאדע באיזה כיוון להמשיך.

בנימה דיגיטאלית זו, אסיים ורק אוסיף:

להתראות! - הרי מחר שוב תזרח השמש!

הבלדה על נאראימה | דודו פלמה

1. 'הבלדה על נאראימה' הוא סרט יפני נהדר ומכמיר לב של הבמאי היפני שוהיי אימאמורה. מפני שהקיום האנושי הפיזי הוא כה קשה למרגלות הר הנאראימה, ואין די אוכל זמין לכולם, קובע חוק עתיק יומין בכפר נידח השוכן למרגלות הר הנאראימה, שכל מי שהגיע לגיל 70 צריך לעלות להר לבדו ולהמתין למותו.
2. אורין, אם המשפחה שבה עוסק הסרט, היא בת 69 ויודעת שסופה קרב. עיקר דאגתה היא מציאת אישה לבנה האלמן, אישה שתהיה אם טובה לשלושת נכדיה. ואכן בקיץ היא מוצאת אישה כזאת ובנה נישא לה. כעת הסתיו כבר בפתח ואורין מתחילה לתכנן את עלייתה להר ומבקשת מבנה שילווה אותה במסעה הזה, האחרון. הסרט זכה בפרס "דקל הזהב" בפסטיבל קאן 1983. ולמרות שראיתי את הסרט לפני 30 שנה בערך. אני זוכר בו כל רגע. ובכל רגע שאני זוכר עולות דמעות של צער בעיני.
3. אורין זקנה נהדרת, תורמת, אמפתית ומלאת חיוניות. הלב נחמץ על כך שהיא צריכה לעלות להר עוד מעט והיא כה תוססת ומלאת חיים. אבל אורין יודעת עד כמה הישארותה תקשה על בנה ומשפחתו לבסס את חייו. וכאשר היא מבקשת אותו ללוות אותה הוא ממאן לתת לה ללכת. הוא כל כך אוהב אותה ורוצה שתישאר. תוך כדי העלייה להר כשהוא נושא אותה על גבו הוא מפציר בה ואומר לה שאיננה נראית זקנה, אפילו כל השיניים שלה בתוך פיה. ואז היא לוקחת אבן גדולה ושוברת את שיניה אחת אחת, כדי להיראות זקנה יותר. הרגע הזה בסרט הוא כה חזק ואני כל כך הזדהיתי איתה, עד שהרגשתי שהשיניים שלי נשברו בפי יחד עם שיניה שלה.
4. זה אולי זניח. אבל יש עוד זקן בכפר שממאן לעלות להר. והזקן ההוא נאחז בסלעים ונדבק אליהם כשהוא מיילל ומתחנן בזמן שהבן שלו גורר אותו למעלה כשהוא מקלל אותו ומכה בו בחמת זעם.

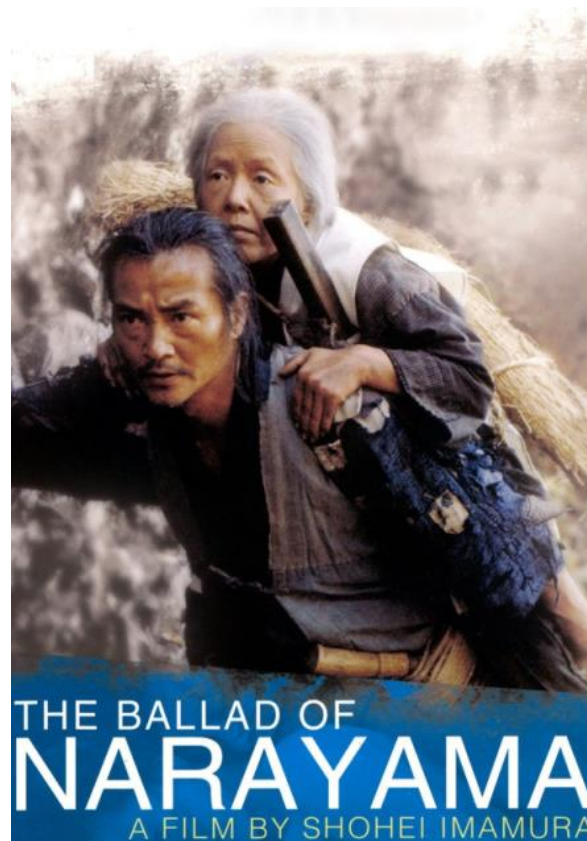
5. הסרט של אימא מורה נוגע כל כך חזק בלב ובקיום האנושי ובשאלות של כבוד לאדם הזקן וכבוד מצד האדם הזקן לדבר הזה שאנו מכנים חיים. דבר שהוא כה מגוון ומורכב ושונה לכל אחד מאיתנו. לפני כמה עשרות שנים כאשר יצאתי מהסרט החוצה אל הלילה הפתוח ואני מזיע מרוב חרדה קיומית, התמלאתי פתאום שמחה על כך שאני שייך למשפחת האדם. כל אדם, הנמצא על הכדור הקשה הזה הנקרא ארץ.

6. ואז באה עת הקורונה. והמין האנושי כולו חווה כעת את חווית נאראיאמה. בעיקר אנחנו ששייכים לקבוצת הגיל של אורין הזקנה ששברה את שיניה כדי לפנות מקום לצעירי המקום שעתיים לפניהם.

7. התרבות האנושית מעמידה שני מודלים תרבותיים מול תלאות הקיום האנושי. האחד המודל של 'נאראיאמה' ובו עסקנו בסעיפים שלמעלה, והשני מגולם בשירו של ג'ון דאן "אין אדם שהוא אי" המובא כאן בתרגומו של שמעון זנדבנק:

אין אדם שהוא אי, שלם לעצמו; כל אדם הוא חלק מהיבשה, נתח מן האדמה. כשרגב-עפר נסחף בים, אירופה פוחתת ממש כמו אילו נסחף צוק, כמו אילו נסחפה אחוזת ידידיך או אחוזתך שלך. מותו של כל אדם ממעיט אותי, משום שאני כרוך באנושות. ועל כן אל תשלח לעולם לברר למי מצלצל הפעמון: לך הוא מצלצל.

8. ועכשיו תבחרו...

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• הנני מוכן ומ ZOOM נ:

הנני מוכנה ומזומנה לקיים את הסדר של תש"ף.

השנה נוספה קושיה חמישית (ויש בוודאי עוד כמה...): מה נשתנה הסדר הזה מכל הסדרים. שבכל הסדרים אנו מגיעים אחרי נסיעה ארוכה בפקקים, הסדר הזה – בבית, והפקק היחיד הוא הפקק של בקבוק היין: לחיים, לארבע כוסות, לשנה הבאה – בני חורין. השנה - בבית עם ה-ZOOM לשנה הבאה בפקקים.

• חיבוקים:

שותפים רבים יש לי בקבוצת הסיכון, בכל רחבי הארץ והעולם. רבים מהם יקיימו את הסדר לבדם, או עם המשפחה הגרעינית, או עם השכנים דרך המרפסות. לרבים רבים מהם קשה, בעיקר, דבר אחד: אי אפשר לחבק. אפילו אם קרובי המשפחה שגרים קרוב אליך, והם מגיעים למרחק מתאים ממך, אינך יכול לחבק אותם. האמירה הזאת חוזרת מעל דפי העיתון וברדיו ובטלוויזיה. לשנה הבאה כולנו מחובקים!

• אני ממש לא מתלוננת:

אם מישהו שומע צלילים של תלונה בדברים שלי – אז זה לא! אני לא מתלוננת, רק חשש אחד מתגנב לפעמים לליבי, שבסוף אני אתרגל למצב, ל-100 מטר מהבית, לאלונית משמונה עד תשע, ולילדי הקיבוץ הנהדרים שמביאים לי את צרכינו עד לפתח הבית. מתברר שלכל דבר אפשר להתרגל. (אומרים שמרבית בני ישראל שהיו עבדים במצרים, העדיפו להישאר במקומם ובעבדותם ולא לצאת אל הלא נודע. זה כל כך אנושי לפחד משינוי, מהלא נודע. ומי יודע איך יהיו חיינו אחרי הקורונה?

• שי לחג:

התלושים לאלונית ינוצלו עד תום, ותודה לשיפי שהביאה לנו אותם. תודה לשיפי ותודה לעמותת ותיקי הגליל, אשר עשתה את המהפך הנדרש מן המצב, ותוך יום אחד החליפו את שיגרת עבודתם, רובם לא עובדים מהבית, אבל מספקים שירותים אל הבית, ביתם של מאות ותיקים בגליל העליון.

חג שמח לכל בית כפר הנשיא

תמר וולפין

סיפור יפה לערב פסח.

בשנת 1954, דוד בן גוריון, כשהיה ראש ממשלה, נסע לארצות הברית כדי להיפגש עם הנשיא דאז אייזנהאור ולבקש את עזרתו ותמיכתו ברגעיה הקשים של ישראל הצעירה.

באחד המפגשים עם מי שהיה אז מזכיר המדינה של הממשל, ג'ון פוסטר דאלס, זה התעמת עם בן גוריון במידה רבה של התנשאות: "אמור לי, ראש ממשלה - את מי אתה ומדינתך בעצם מייצגים? האם את יהודי פולין, או יהודי תימן, רומניה, מרוקו, עיראק, בריה"מ

או ברזיל? הם אותו דבר? אחרי 2000 שנות גלות, האם אפשר לדבר על עם אחד, תרבות אחת? מורשת אחת, או מסורת יהודית אחת?

בן גוריון ענה לו:

"ראה, אדוני המזכ"ל, לפני 200 שנים הפליגה הספינה מייפלאוור מאנגליה ועליה היו המתיישבים הראשונים, שהתיישבו במה שמוכר היום כמעצמה הדמוקרטית הגדולה הקרויה ארצות הברית של אמריקה.

אנא ממך, צא לרחובות ושאל עשרה ילדים צפון-אמריקאיים את הדברים הבאים: מה היה שמו של קברניט הספינה?, כמה זמן נמשך המסע?, מה אכלו הנוסעים במהלך ההפלגה? וכיצד התנהג הים במהלך ההפלגה?

יש סבירות יותר מגבוהה שלא תקבל תשובות מדויקות".

עכשיו ראה... לפני למעלה מ-3300 שנה היהודים יצאו ממצרים.

אני מבקש ממך שבאחד מנסיעותיך בעולם, תנסה לפגוש עשרה ילדים יהודים במדינות שונות, שאל אותם מה היה שמו של קברניט אותה יציאה, ממי הוא קיבל את השליחות הזו, מה היתה מטרת הנסיעה, כמה זמן נמשך המסע, מה אכלו במהלכו וכיצד נהג הים?.....

וזוהו בעצם אחד העניינים החשובים ביותר של חג הפסח - "והגדת לבנך", וכבר 3329 שנים אנו מעבירים את המורשת מדור לדור, שלא תשכח תורה מישראל ע"י סיפור ההגדה ושמירת מצוות החג.

חג פסח שמח!

אז מה למדנו בימים האחרונים:

1. ארצות הברית כבר אינה מעצמת על.
2. סין ניצחה את מלחמת העולם השלישית מבלי שירה ירייה אחת ואף אחד לא יכול היה לעצור אותה.
3. האירופאים אינם כל כך משכילים כפי שזה היה נראה.
4. אנחנו יכולים לשרוד את החופשות שלנו בלי נסיעות לחו"ל.
5. אנשים עשירים הם למעשה מוגנים פחות מאנשים עניים.
6. כאשר המחירים עולים, אנשים נעשים אנוכיים וערמומיים, וזה ללא קשר למצבם החברתי-כלכלי.
7. שום כמרים ורבנים, לא הצליחו להציל אנשים חולים.
8. ממשלה יכולה להוציא מיליונים מהכיס לטובת האנשים ללא שום בירוקרטיה.
9. אנשי מקצוע בתחום הרפואה שווים יותר משחקני כדורגל.
10. נפט הופך לחסר תועלת ללא צרכן.
11. הבננו איך חיות מרגישות בגן החיות כלואות בכלובים.
12. כדור הארץ מתרפא במהירות ללא התערבות של האנשים.
13. רוב האנשים יכולים לעבוד מהבית.
14. אנחנו והילדים שלנו יכולים לחיות ללא פאסט-פוד.
15. שטיפת ידיים ושמירה על היגיינה אישית לא דורשת מאיתנו הרבה מאמץ.
16. יש הרבה אנשים טובים בעולם.
17. אם יבנו יותר בתי ספר, יצטרכו לבנות פחות בתי חולים.
18. התקשורת – מזבלת את המוח.

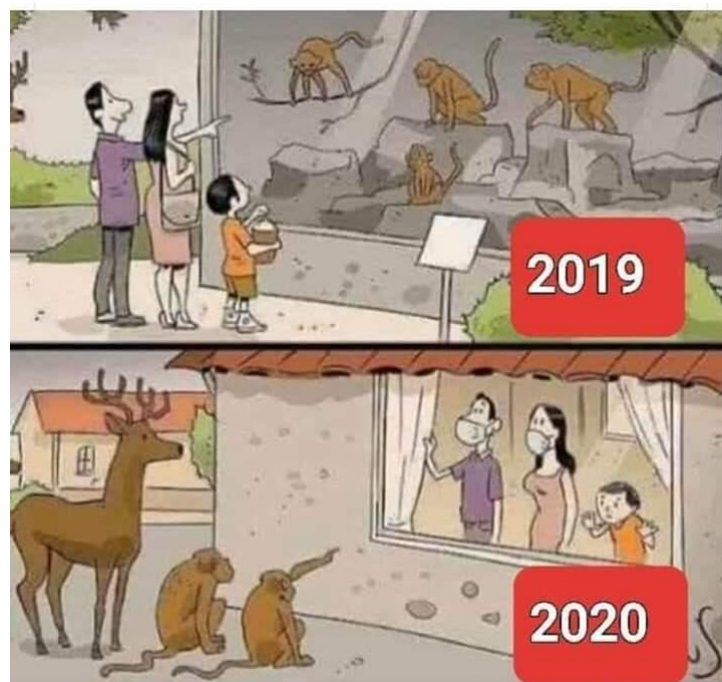

תפילה פרטית

"אנחנו כבר לא עבדים, אבל גם החירות הזאת לא משהו."

"אבינו שבשמיים, זו דרישה מטורפת במקצת, אבל לכבוד החג, היינו רוצים רגע אחד של שקט מוחלט. עברה עלינו תקופה קשה לאחרונה, והיא לא השפיעה עלינו טוב. אנחנו רוצים רגע אחד, שבו איש לא יאמר דבר. רגע של תום וטוהר, ללא חדשות, ללא שינויים, ללא מחשבה. רגע שבו יובטח לנו, מראש, ששום דבר לא יקרה. רגע נקי מחטא, לא אלוהי במיוחד, שאין שום מסקנה בסופו. רגע אחד של שלוה מוחלטת, בתוך עולם מטורף. רגע שבו יהיה כל אדם לעצמו. רגע שלדתיים אין זכויות עליו, ולחילונים אין מה לחשוש ממנו. רגע שבו יוכל כל אחד לבחור את האלוהים שלו, ולהבין אותו כמו שבא לו. רגע אחד, אלוהינו ואלוהי אבותינו, זו לא דרישה גדולה מדי. ואז, כנראה, דיינו",

יאיר לפיד

משולחן העורכת

ניפגש בחלומות / מילים: נועם חורב

עוד נחזור להיפגש, להסתכל שוב בעיניים
יש פקק תפילות כבד בנתיב של השמיים
אבל החוט הדק בינינו אף פעם לא נקרע
עוד נצחק שם על הכל, לא תהיה לנו ברירה

עוד נצא שוב לטייל בבוקר של שבת
נחזיר את השיגרה האבודה לאט לאט
נקום מהספה, ננשום את האוויר
למדנו עם הזמן שהכל כל כך שבי

ובינתיים ניפגש בחלומות
אני איתך בכל שעה, בכל הנשימות
ואם אתה עמוק מתחת לשמיכה
תשאיר לי את הדלת חצי פתוחה
אני שולחת ידיים ארוכות
הן מחבקות אותך עכשיו, הן מחבקות
ורק תזכור שניה לפני שאתה נרדם
שגעגוע הוא הדבק הכי חזק בעולם

עוד נחזור שוב לשחק, להתפרק בחיבוק
השניה הכי קשה היא אחרי הניתוק
ושער הדמעות שלי נפתח שוב לרווחה
כי יש עוגה, ויש נרות, אבל אין לי כאן אותך

עוד נחזור להיפגש, נשכב סתם על הגב
לא ניקח שום דבר כמוכן מאליו
וגם אם קצת נרגיש שעברו מיליון שנה
נמשיך, כאילו כלום, כאילו כלום לא השתנה

